

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA

2021. FEBRUÁR

*"Akik az ÚRban bíznak, olyanok, mint a Sion hegye, amely nem inog,
hanem örökre megáll. Jeruzsálemet hegyek fogják körül,
népét pedig az ÚR karolja át most és mindörökké." (125. Zsoltár 1-2)*

A TARTALOMBÓL:

*Beszélgetés Menyhárt Istvánnal,
aki a Kárpátaljai
Református
Egyház
lelkipásztora*

**A TARTALOMBÓL:
ÚJ ROVATUNK:
GONDOLATÉBRESZTŐ**

Urunk , kérünk Téged mindazokért,
 akik tanítanak és hirdetik Igéd, hogy
 a Te közelséged megtapasztalják,
 amivel a hitben a testvéreiket segíthetik.
 Tedd alkalmassá őket, hogy mindig
 feleletet adhassanak azoknak, akik
 a reménységük alapjáról kérdeznek.
 Add, hogy életükben látható legyen,
 hogy üzenetük magja a szeretet,
 ami bennünket szabad emberré tesz!

*(Ismeretlen német szerzőtől;
 fordította Dr. Sándor Endre(†))*

Mezővári református templom (Kárpátalja)

Imádság

Uram, mielőtt a nap lealkonyul:
 Az éhezők még éhesek, a szomjazók még
 megelégtetlenség, a sírók még vigasztalás nélkül
 vannak. Még néhány dolognak meg kell történnie,
 mielőtt a nap aláhanyatlik és országod kapuja
 bezárul, hiszen az árnyak már igen megnöttek!
 Jó Uram, tedd világossá előttem, mit jelent ez:
 közösségben dolgozni, szolgálni a Te mentő
 csoportodban. Add, hogy ne túl sötétnek lássuk a
 helyzetet, de ne vegyük túl könnyen sem a dolgok
 állását. Ne engedd, hogy tétlenül töltssem időmet,
 hanem, hogy munkához fogjak a Te nevedben.
 Végül hadd örvendezzenek, örvendezzünk és
 dicsérszünk Téged mindnyájan. Ámen.

*(Házi áhitat / az egykori Jugoszláviából
 stencilezett formában 1973
 februári szám utolsó lapjáról)*

TARTALOMJEGYZÉK:

AZ IGE MELLETT	3
HÁZI ÁHITAT.....	5
GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL.....	13
Bácsfeketehegy.....	13
Maradék.....	15
GONDOLATÉBRESZTŐ.....	16
INTERJÚ.....	17

CIP - Каталогизacija y publikaciji
 Библиотека Матице српске, Нови Сад
 275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén
 Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Halász Béla -
 1. évf., 1. sz. (1966)- . - Bácsfeketehegy :
 Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm

Mesečno
 ISSN 2217-7574
 COBISS.SR-ID 19120130

AZ IGE MELLETT

Az ősgyülekezet imádsága

“Amint elbocsátották őket, elmentek az övéikhez, és elbeszélték mindazt, amit a főpapok és a vének mondtak nekik. Amikor ezt meghallották, egy szívvel és egy lélekkel Istenhez kiáltottak, és így szóltak: Urunk, te teremtetted az eget és a földet, a tengert és mindent, ami bennük van, te mondtad a Szentlélek által Dávid atyánknak, a te szolgálódnak szájával: „Miért tombolnak a népek, és a nemzetek miért terveznek hiábavalóságot? Felkeltek a föld királyai, és a fejedelmek megegyeztek az Úr ellen és az ő Felkentje ellen.” Mert a te szent Szolgád, Jézus ellen, akit felkentél, valóban megegyezett ebben a városban Heródes és Poncius Pilátus a pogányokkal és Izráel népével, hogy végrehajtsák mindazt, amiről kezed és akaratod előre elrendelte, hogy megtörténjék. Most pedig, Urunk, tekints az ő fenyegetéseikre, és add meg szolgálódnak, hogy teljes bátorsággal hirdessék igédet; nyújtsd ki a kezedet gyógyításra, hogy jelek és csodák történjenek a te szent Szolgád, Jézus neve által. Amint könyörögtek, megrendült az a hely, ahol együtt voltak, megteltek mindnyájan Szentlélekkel, és bátran hirdették az Isten igéjét.” (Ap.csel 4, 23-31)

Mit teszünk, ha el akarnak hallgattatni? Mit teszünk akkor, amikor elküldenek, hogy semmi szükségünk rá, hogy még egyszer meg ne hallják, hogy Jézusról szólunk? Jeruzsálemben Péter és János miután elbocsátották őket elmentek az övéikhez és elbeszélték nekik, hogy mit mondtak a főpapok és a vének. Mindannyiunk életében kell lenni egy helynek, ahol a mieink élnek. Van egy hely a család, a nagyobb család a gyülekezet, akik között otthon érezzük magunkat, ha baj, gond és megpróbáltatás van, oda mindig el lehet menni, ahogy az igében olvassuk „ az övéikhez”. Ezek az emberek nem acsarkodnak, nem mondogatják, hogy majd mi megmutatjuk. Nem akarnak semmiképpen, még az övéik között sem szájhősbe átmenni és fenyegetőzni. Nem, mert ők az Úr Jézussal jártak és megtanulták Tőle a helyes magatartást, ami az imádkozás! Ott voltak Jézus mellett a Genezáret taván, amikor rájuk tört a vihar, s így kiáltottak: „Uram, ments meg minket, mert elveszünk”(Mt 8,25). S más esetben is, amikor betört a víz a csónakba, Jézusban bíztak (14,28-31). De ott voltak az Olajfák hegyén Jézussal, amikor elaludtak, noha imádkozniuk és vigyázniuk kellett volna (Lk 22,45 k.). Nagyon jól tudják tehát, hogy az Isten erejét, segítségét imádságban kell kérni. S ezt teszik.

„Egy szívvel és egy lélekkel felemelték hangjukat az Istenhez...”(24.v.). Ez a mi lehetőségünk is. Tudunk-e mi ma egy szívvel-lélekkel együtt imádkozni? Ehhez kell az élő hit, s az a bizonyosság, hogy Isten minket meghallgat, megsegít, mert tiszta a szívünk és tiszta a lelkiismeretünk. Az apostoli korban meg voltak győződve, hogy ugyanazt élik át, mint amiről a Zsoltárok könyve 2,1-2-ben olvasunk. A népek tombolása az Isten akarata és az Isten terve ellen irányul. Ők is ezt élik át, hogy az Úr ellen és felkentje ellen irányul a főpapok magatartása (26.v.). Az első gyülekezet tagjai előtt világos, hogy Heródes és Poncius Pilátus megegyezett „a te Szent Szolgád, Jézus ellen, akit felkentél”(27.v.). Úgy érzik, hogy ennek a folytatása és következménye mindaz, ami Péterrel és Jánossal történt. Az egyház története folyamán többször ismétlődik ez, hogy a világi és más egyházi vezetők, vagy éppen más világvalláshoz tartozók összefognak a Jézus nevében hívők ellen, el egészen a mai napig, amikor arról értesülünk, hogy keresztyén templomokat robbantanak fel és üldözik a Jézus nevében hívő közösségeket. Mint, ahogy az őskeresztyén időkben úgy ma is az a lehetősége a keresztyén közösségeknek, hogy igaz hittel imádkozza: ”Most pedig Urunk, tekints az ő fenyegetettségeikre és add meg szolgálódnak, hogy teljes bátorsággal hirdessék igédet”(29.v.). Nagyon fontos és lényeges, amit az első keresztyén gyülekezettől meg kell tanulni, hogy bizony ők nem akármit kérnek. Gondoljunk bele és hasonlítsuk össze a mi imádságainkkal. Nem egészséget, nem gyógyulást, nem gazdagságot kérnek, hanem egyetlen kérésük van a Mindenható Istenhez, mégpedig az, hogy: a; Tekintszen fenyegetettségükre. b; És adja meg szolgálóinak, teljes bátorsággal hirdessék igédet! - Tehát számukra ez a legfontosabb, amit kérhetnek a Mindenható Istentől. - Szoktunk-e imádkozni az igehirdetőkért?

Sokszor hallunk kritikákat, hogy unalmas a prédikáció, hogy elbeszélnek az igehirdetők a gyülekezet feje fölött. De arról nagyon ritkán hallunk, hogy a gyülekezet tagjai eleve készülnek az igehirdetésre, úgy is, hogy imádkoznak az igehirdetőkért. Több alkalommal volt lehetőségem németországi

gyülekezetekkel találkozni. Egy alkalommal nagy hatással volt rám, hogy a lelkész a presbiterek a templom bejáratánál megvárják és a gondnok és néhány presbiter hangosan imádkozott az igehirdetésért. – Amikor hazajöttem, elmondtam – az egyébként imádkozó - akkori gondnokomnak, s a gyülekezeti terem felől mentem be a templomba. Ott vártak, örültem, hogy fognak imádkozni, s nagy csend lett, majd én imádkoztam, s kértem Isten Szentlelkét az istentiszteletre. Később beszéltünk róla, de nem nyílt meg a szívük és a szájuk, aztán abbamaradt az áldás ilyenformán való kérése.

Az első gyülekezet tovább könyörög: "te pedig nyújtsd ki a kezdet gyógyításra, hogy jelek és csodák történjenek a te szent Szolgád, Jézus neve által."(30.v.). Ezt a csodát is kérik. Ezért is könyörögnek, hogy az ÚR Isten nyújtsa ki kezét, azaz hatalmát mutassa meg, mert a kéz és annak a kisebb részei, az ujj is, a hatalmat jelenti. Tehát Isten hatalmát kérik, hogy képesek legyenek gyógyítani az Isten Szolgája Jézus nevében és erejével. - Sokszor elcsüggedünk, hogy bizony napjainkban nincsenek gyógyulások hit által. Ne feledjük el, hogy ma is vannak gyógyulási csodák ott, ahol ezért buzgón könyörögnek. Szükséges és a gyülekezet létfeltétele kell, hogy legyen ma is, hogy kérjük Isten erejét. S ha kérjük, és hittel kérjük, ő adja ma is!

S arról olvasunk még, hogy „Amint könyörögtek, megrendült az a hely, ahol együtt voltak, megteltek mindnyájan Szentlélekkel, és bátran hirdették az Isten igéjét.”(31.v.). Az imádságra Isten válaszol. Megrendült az a hely, ahol voltak és megteltek mindnyájan Szentlélekkel. Ez az, amire a ma igehirdetője is vár, de előfeltétele a buzgó könyörgés, s Isten adja Szentlelkét, amint ígérte is: "Ha tehát ti gonosz létekre tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelkét azoknak, akik kérik tőle?"(Lk 11,13). Tanuljunk hát bátran az előttünk lévőkől hittel együtt lenni, buzgón imádkozni, s így megújulhat a gyülekezet! Ámen.

*Dr. Sándor Endre (†)
lelkipásztor*

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2021. február 21 - én közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

A Szerbiai Református Keresztyén Egyház honlapja: **www.reformatusok.rs**

Szerkesztette és írta:
Orosz Attila lelkipásztor-esperes

HÁZI ÁHÍTAT

2021. február havára

Rövidítések magyarázata:
reggel: **R**, este: **E**,
Heidelbergi Káté: **HK**, ének: **É**.

1
HÉTFŐ•
IGNÁC,
VIRGINIA

„Felelének a szolgák: Soha ember úgy nem szólott, mint ez az ember!” Jn 7, 46

Ezekből a szavakból láthatjuk, hogy Jézus tanítása milyen óriási hatással volt a gyülekezetre. Egészen pontosan azokra, akik szándékosan vagy véletlenül, illetve az ő elfogatása végett hallgatták meg. Csak a farizeusok zárkóznak el hitetlenül Jézus igehirdetésével szemben, mondván erre, hogy ez a hiszékeny nép ámtására való. Éppen ez az öntelt és gögös magatartás zárja el előlük azt az üdvözítő lehetőséget, hogy befogadják a Názáreti Jézusban a megígért Messiást. Ma is egyre többen vélekednek hasonlóan, azaz gögös lenézéssel, akik szerint a modern felvilágosult emberre nem lehet hatással Jézus evangéliuma. Vannak azonban becsületes, őszinte lelkek, akik vallják, hogy még az utolsó gonosztevőnek is joga van a meghallgatásra mielőtt ítéletet mondanak felette. Vannak olyanok is, akik nagyon komolyan veszik Jézus tanítását és boldog tapasztalatot szereznek annak hatásáról. Ezért ne féltsük Krisztus ügyét az őszintén vizsgálódó emberektől. Csak hallgassák szavát és lássák cselekedeteit. Még ha ellenségei voltak is, legyőzött híveivé lesznek és vallani fogják, -senki más nem hasonló az Ő dicsőségéhez.

IMA: Uram segíts azon az úton, amelyen mindenkor hűséges tanítványodnak vallhatom magam. Ámen.

R: Jn 7, 40-53 E: Zak 11 HK: 84 É: 396

2
KEDD•
KAROLINA

„Aki büntelen közületek, az vessen rá először követ.” Jn 8, 7/b

Bűnös életünk a legtöbbször olyan természetesnek tűnik, mint az utcai beszennyezett levegő, amelynek hatását csak akkor vesszük észre, amikor már túlzott méreteket ölt. Embertársaink bűnös életmódját viszont nagyon könnyen felismerjük. Csak a Krisztus által megvilágosított életünkben látszanak meg hibáink, s éppen ezért sokan közülünk vonakodunk Jézus elé járulni. Amikor ezt a házasságtörő asszonyt Jézus elé hozzák, a jól ismert szándékkal, akkor Jézus a fent idézett válaszával elismeri az asszony bűnét, de megvonja ellenfeleitől a jogosultságot, hogy az ítéletet végrehajtsák. A vádlókból is vádlottak lesznek, amit nem bírnak elviselni és egymásután eltűnnek. Azonban vigyázzunk, hogy ne úgy fogjuk fel, mintha Jézus szabad utat engedne a bűnnek, vagy tehetetlen lenne vele szemben. Jézus megbocsátásra kész szeretete nem az erkölcsi gyengeség vagy közönyösség bizonyítéka, hanem az ő isteni hatalmának új életet teremtő ereje, mert így bocsátja el a bűnös asszonyt: „...menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!”

IMA: Légy kegyelmes hozzám Uram a te szent Fiadban! Ámen.

R: Jn 8, 1-11 E: Zak 12 HK: 109 É: 302

3
SZERDA•
BALÁZS

„...Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.” Jn 8, 12/b

Ahogy a nap fénye behatol a lefüggönyözött szobába és azonnal láthatjuk mennyi por van a tiszta helyiségben, így járunk mi is Krisztus előtt. A világ világossága előtt, aki átvilágít rajtunk és láthatóvá válik, nyilvánvalóvá lesz minden apró titkos bűnünk. Hiábavaló lenne hát minden takargatás, eltitkolás. Ebből automatikusan következik az is, hogy akik az övéi, nem járhatnak és nem élhetnek sötétségben. A sötétség pedig a bűn útja, melyben a gyűlölet vezeti áldozatát, aki vakon megy célt tévesztetten, a végső bukásig. A világ világosságában, Krisztusban, az Isten igazságában megmutatkozik vétkes voltunk, de egyúttal ebben a világosságban felragyog előttünk az Ő szeretete, mely a sötétségnek minden hatalmát és vele járó félelmét le tudja győzni. Ugyanakkor részünk lesz Krisztus vére által a bűnök bocsánatában és Vele az élő hit által belső közösségben maradunk. Boldog, akinek szívében, családjában, közösségében a sötétség szűnni kezd és az igazi világosság már fénylik.

IMA: Felséges Istenünk! Vezess minket a világosság és szeretet útján, hogy bűneinket idejében felismerhessük és megbánhassuk, azután csak Téged dicsőíthessünk Fiad által. Ámen.

R: Jn 8, 12-20 E: Zak 13 HK: 106 É: 191

4
CSÜTÖRTÖK•
RÁHEL,
CSENGE

„Megkérdezték tehát tőle: Ki vagy te?...“ Jn 8, 25/a

Nem mindig akarnak a zsidók ellentmondani Jézusnak. Gyakran a meg nem értés miatt bizonytalanság és kételkedés támad szívükben. Azért bocsátkoznak néha komoly vitába, hogy az igazságra eljussanak s abban elmélyüljenek. Ha Jézus a Messiás, akkor be kell fogadniuk és mindenestől reá kell bízniuk magukat, ha nem akkor tovább is várniuk kell. Ebben a bizonytalanságban hangzik el Jézus önmagáról szóló bizonyosságtétele, amikor beszél az Atya iránti feltétlen engedelmségéről és a kereszthalálról. Mindez azonban nem hatja meg és nem győzi meg a zsidókat, amiért mondja is Jézus nekik: de a bűntökből haltok meg. Kicsoda Jézus? – ez a kérdés végigkíséri az embert az Ő megjelenése óta. Ez a hit kérdése, amely ma is fennáll. Minden ember személyes kérdése: vajon Ő tud-e az én életem és a világ összes kérdésére feleletet adni és megoldást találni? Akik megismerték benne, érettünk való szenvedésében és kereszthalálában, Isten végtelen nagy szeretetét, azok meg is ragadták hittel és soha többé nem mondanak le róla.

IMA: Mennyei Atyánk, kegyelmednek köszönhetjük, hogy hitünket erős fundamentumra építetted, a te szent Fiadra, a mi Megváltó Urunkra, a Jézus Krisztusra. Ámen.

R: Jn 8, 21-29 E: Zak 14 HK: 18 É: 241

5
PÉNTEK•
ÁGOTA,
IGRID

„Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.“ Jn 8, 36

Jól ismerjük ezt a felfogást, amit a Jézussal vitatkozó felek képviselnek. Büszkén hivatkoznak arra, hogy ők Ábrahám utódai, sohasem szolgáltak senkinek, így hát felesleges azt mondani, hogy majd szabadok lesznek. Még politikai értelemben sem ismerték el szolgálai alárendeltségüket, amit gőgös, rátarti magatartásukkal is igyekeztek igazolni. Jézus azonban egészen világossá teszi, miről van itt szó: szolgál az, aki bűnt cselekszik. A bűn az a rajtunk kívül álló idegen hatalom, amelynek uralma alá kerültünk és ez nem engedi, hogy a teremtés által ránk ruházott adottságunkkal szabadon rendelkezünk. S a bűn hatalmából nem menekülhetünk meg semmiféle származási előnnyel, tehát a zsidók sem hivatkozhatnak eszerint arra, hogy Ábrahám az atyjuk. A szolgának, a bűn hatalmában levőnek tudnia kell, hogy egyedül a Fiú oldhatja meg azt a köteléket, melyet a rabszolgatartó gazda görcsösen fog. Akkor lesz igazán szabaddá, amikor Isten befogadja házába, mint a példázatbeli atya tékozló fiát. Ott azután részesül a mennyei Atya minden áldott ajándékában és élhet szabadon, azaz Istennek.

IMA: Látom, Uram, hogy a bűn hatalmasan uralkodik bennem is, szabadíts meg, hogy Neked élhessek örömmel és engedelmséggel. Ámen.

R: Jn 8, 30-36 E: 3 Móz 1 HK: 29 É: 212

6
SZOMBAT•
DOROTTYA,
DÓRA

„Jézus így szólt hozzájuk: Ha az Isten volna a ti Atyátok, szeretnétek engem...“ Jn 8, 42/a

A mai igében folytatódik a vita Jézus és ellenfelei között, akik magukat Ábrahám leszármazottainak és Isten gyermekeinek tekintik. Azonban Jézus kétségbe meri vonni ezt az állításukat, mert az istenfiúság egyáltalán nem mutatkozik meg bennük. Ennek jele az lenne, hogy az Isten küldöttje iránt szeretetet, ragaszkodást, hitet és engedelmséget tanúsítanának. De mindez annyira távol van tőlük, hogy meg sem értik mondanivalóját. Ezért szemrehányással fordul ellenfelei felé és kárhoztatja hitetlenségüket, mert végül is, véleményük és magatartásuk valódi atyjuktól függ, akit meg is nevez, mikor ezt mondja: Ti atyátoktól, az ördögtől származtok... Az ördöghöz való tartozásuk éppen azért nyilvánul meg, hogy állandóan ugyanazok a gonosz kívánságok jelentkeznek bennük, melyek az ördögöt jellemzik, sőt ezeknek a gonosz kívánságoknak szívesen engednek és azok indítására cselekszenek.

IMA: Uram, a te igéd mutassa meg az ördög romboló munkáját lelkemben, add, hogy Lelked erejével harcolhassak ellene és Krisztussal győzelemre jussak. Ámen.

R: Jn 8, 37-47 E: 3 Móz 2 HK: 127 É: 405

7
VASÁRNAP•
TÓDOR,
RÓMEÓ

**„Bizony, bizony mondom néktek, ha valaki megtartja az én ígémet, nem lát halált soha.“
Jn 8, 51**

Csak akkor tudom megkülönböztetni vágyaimat az Isten útjától, ha engedem, hogy Isten szava vezessen. Isten világos beszéde megszólít és elindít az Ő útján, melyen meg is cselekedhetem, amit mond. A csillagvilághoz képest az ember csak egy porszemnek érzi magát, de amikor elindít Isten valakit az Ő útján, nagyobbá és értékesebbé lesz, mint az egész világmindenség, mert az örökkévaló Isten megszólítja és az értelem megújulásával elindul szava nyomán. Mit mond ez a szó? A szó, amely Jézusban felhangzott és a kereszten ábrázolódott ki, Isten szeretetéről szól és küld embert szeretni. Ítélet felettem, mert észrevételi bűneimet és kegyelem, mert megváltásomról beszél. Ez a szó minden pillanatban Isten elé állít, s így az örökkévalóságba helyezi életemet. Szeretete továbbadásában egyesülök Vele. Az életet akkor nyerem meg, ha számtalan kis dologban elveszítem másokért, amint Ő tette. Így valósul meg a múltban az örök akarat, a kicsiben a végtelen.

IMA: Add Uram, hogy a te igédnek ne csak hallgatója, befogadója, hanem cselekvője is lehessenek. Ámen.

R: Jn 8, 48-59 E: 3 Móz 3 HK: 4 É: 330

8
HÉTFŐ•
ARANKA,
JUTOCSA

„...Mester, ki vétkezett: ez vagy a szülei, hogy vakon született?“ Jn 9, 2/b

É vakon született emberrel kapcsolatban több olyan kérdés merül fel, amire Jézus nélkül nehezen vagy egyáltalán nem tudnánk felelni. Pedig az emberi sorsokkal kapcsolatban feltett kérdésekre nem adhatunk bizonytalan, kitérő válaszokat. Jézustól újra határozottságot tanulhatunk. A tanítványok ebben az esetben is képviselik a közhiedelmet, hogy ilyen szerencsétlen akkor lehet egy ember, - ha már születésétől vak - csakis szülei bűne miatt. Jézus válaszában rávilágít olyan igazságra is, amelyet emberi szem nem képes felfedezni. Rámutat arra, hogy nem szabad nekünk minden ilyen szomorú emberi állapot okát, a bűn büntetésének tekintenünk. Mert mindennek, ami Isten világában található, nem csak oka, hanem célja is van. Ebben a világban mindenütt Isten teremtő hatalmát célkitűzéseivel kell felfedeznünk, s a gonosz ártó működésével sem semmisítheti meg Isten céljait. A legfőbb cél pedig Isten dicsősége. Dicsőségének megmutatására alkotta ezt a világot és illesztette belé a világ világosságát, mely bevilágít az élet útvesztőjébe, még a szenvedések és nyomorúságok éjszakájába is.

IMA: Mennyei Atyánk, őrizd meg minket a kísértések és próbatételek közepette! Ámen.

R: Jn 9, 1-12 E: 3 Móz 4 HK:122 É: 383

9
KEDD•
ABIGÉL,
ALEX

„Ekkor a farizeusok is megkérdezték tőle, hogyan jött meg a látása...“ Jn 9, 15/a

Mind bonyolultabb lesz a vakon született, de most már látó ember helyzete. A zaklató kérdés a farizeusok ajkáról is elhangzik és egyúttal nyilvánvalóvá lesz a visszájára fordított csoda, amikor a látók nem látnak, vagyis a farizeusok is annyira vakok, hogy képtelenek meglátni a csoda lényegét. Nem képesek felfogni a csodatétel lehetőségét, a maguk vakságában csak tapogatnak, s helytelenül, mert az egészségből csak azt hámozzák ki, hogy a szombat ellen vétettek valamilyen munkával. Ők a szombatnapi törvényben a tétlenség parancsát látják s ezért Jézus tettét elítélik. Aki szombaton dolgozik, bünt követ el. Milyen elszomorító ez a farizeusi magatartás, amikor önteltségében ridegen és embertelenül a törvény igazát a maga módján védi, s közben jobban vét ellene, mint akármilyen gonosztevő. Nincs benne egy szemernyi megértés sem szerencsétlen sorsú embertársa iránt, s ahelyett, hogy örülne annak meggyógyulásának, telhetetlen dühvel vádat kovácsol. Az ilyenek sohasem hallják meg és sohasem tudják meg, milyen nagy áldás Krisztus parancsának engedelmeskedni: Szeresd felebarátodat, mint magadat.

IMA: A lelki vakságtól mentsd meg életünket Urunk, hogy Krisztusban láthassuk a Te igazságodat és megváltó szeretetedet. Ámen.

R: Jn 9, 13-17 E: 3 Móz 5, 1-13 HK: 115 É: 424

10
SZERDA•
ELVIRA

„Ezért mondták a szülei: Nagykorú már, tőle kérdezzétek meg.“ Jn 9, 23

Nehéz küzdeni az igazság ellen, az ellenfelek mégis megpróbálkoznak mindennel, hogy hézagot találjanak valahol, ahol kétséget támaszthatnak. Lehet, hogy nincs is bennük rossz szándék, de egyszerűen képtelenségnek tűnik előttük, hogy ő az az ember, aki azelőtt vak volt. Ezért határoztak úgy, hogy megkérdezik a szülőket, hátha nem az ő gyermekükről van szó. Ők azonban nem tagadják le, hogy a vallatóra fogott személy az ő fiuk. Kényelmes dolog a legtöbbször a többség oldalára állni. Egyszerűen ott érzi magát biztonságban az ember, nem is mérlegel, hogy helyesen döntött-e vagy sem. Jézus és az apostolok azonban a többséggel is szembe mertek fordulni és bátran kiálltak az igazság és a gyengébbek mellett. Próbáljuk meg mi is követni a példájukat.

IMA: Felséges Atyánk, add Fiad által megismernünk Téged, az egy igaz Istent és a te megtartó szeretetedet. Amen.

R: Jn 9, 18-23 E: 3 Móz 5, 14-26 HK: 21 É: CXXXIV

11
CSÜTÖRTÖK•
BERTOLD,
MARIETTA

„Erre így feleltek neki: Te mindenestől bűnben születél, és te tanítasz minket? És kiközösítették.“ Jn 9, 34

A meggyógyított vak, nagy vita és per forgatagának a középpontjába kerül. Szédítő gyorsasággal forog körülötte a világ s benne a vitatkozó felek hangos beszéde, a nekiszegezett kérdésekre az igazsághoz hűen válaszol. Milyen jó lenne örülni a visszanyert látásnak s végül ez a nagy forgatag kiveti magából, mintha mindennek ő lenne az oka. Ami újra azt a megrögzött felfogást igazolja, hogy aki testi hibával született, az a bűn következményét sohasem vetheti le és a nyilvánvaló meggyógyulás sem jelentheti a bűnök bocsánatát. Vajon tudja-e a meggyógyított ember, ki miatt bánnak így vele? Alighogy megnyílnak testi szemei, értelme is megvilágosodik, mert olyannak kell látnia az embereket, amilyenek valójában, akik között ott vannak a szülei is, akik szintén nem mernek mellette kiállni, csak Jézus tart ki mellette. Ez a vakon született érzi, ha még szülei is elpártolnak tőle, akkor sem lesz egyedül, mert vele lesz az, aki meggyógyította. Bár látja, hogy nemcsak kíváncsiságból kérdezik, hanem mint ítélő bírák, mégis vallást tesz Jézusról és hatalmáról.

IMA: Segíts, mennyei Atyám, hogy keresztemet felvéve, követhessem szent Fiadat, az én Krisztusomat. Amen.

R: Jn 9, 24-34 E: 3 Móz 6 HK: 86 É: 401

12
PÉNTEK•
LÍDIA,
LÍVIA

„Erre az ember így szólt: Hiszek Uram. És leborulva imádta őt.“ Jn 9, 38

A kiközösített meggyógyult ember mégsem marad magára, mert hozzá szegődik Krisztus, aki miatt kidobták a gyülekezetből. Ha valaki üldözést szenved Krisztusért vagy érte hordoz keresztet, az sohasem lesz egyedül, mert ő melléje áll. S ebben a négszemközti beszélgetésben meglátja azt, amit eddig nem látott, Jézus személyének legbenső titkát. Amit test és vér nem jelenthet ki, azt jelenti meg neki Jézus Krisztus. A vakon született hallgatja Jézust, látja Őt, s most már megérti az ő csodálatos meggyógyulásával kapcsolatos bonyodalmakat: ez, aki előtte megjelent, az igaz Ember, aki a mennyből alászállott, az örökkévaló igaz Istennek Fia. Ha nem is határozza meg ilyen pontosan, de ez formálódik ki abból a rövid hitvallástételből és abból az imádatból, amelyet bemutat Jézusnak. Boldog örömmel helyezi le egész életét annak a Jézusnak a kezébe, aki neki megváltója, aki neki örök életet ad. Urának szólítja meg hitvallásában, akihez hozzátartozhat, akinek oltalma alatt boldog lehet. Mennyi a személyes meggyőződés a mi hitvallásunkban?

IMA: Hálát adok neked Atyám, hogy körülvettél szerető szívekkel. Milyen jó tudnom, hogyha ezek mind el is hagynának, Te velem maradsz Krisztusért. Amen.

R: Jn 9, 35-38 E: 3 Móz 7, 1-21 HK: 1 É: 241

13
SZOMBAT•
ELLA,
LINDA

„Jézus pedig ezt mondta: Én ítéletre jöttem e világra, hogy akik nem látnak, lássanak, és akik látnak, vakká legyenek.“ Jn 9, 39

Jézus küldetéséhez nemcsak a bűnből való szabadítás és megváltás szolgálata tartozik, hanem az ítélet tartása is. A vakoknak, legyenek bár lelki szegények és tudatlanok vagy alacsonyabb rendűek, a bűn és a világ hatalmából elgyötörtek, - megnyílik szemük látásra, Krisztus dicsőségének és az üdvösség ajándékának elnyerésére, ha Őt hittel befogadják és imádják. De a látók, azok, akik önmagukkal megvannak elégedve, akik tudásukat, kegyességüket és

a saját elgondolásaik szerint kialakított istenüket mindennél többre tartják, vakokká lesznek. Nem ismerik fel Krisztusban Isten küldöttét, nem látják rajta Isten dicsőségének ragyogását, egyre mélyebbre süllyednek saját gondolataik hínárjába – ítéletté lesz rajtuk Krisztus megjelenése. Krisztus megjelenéséig mindnyájan vakságban vergődünk, csak Krisztus által leszünk látókká. A testi vakság fogyatékoság, de nem bűn, ám a lelki vakság, amikor a hitetlen ember látónak képzei magát, az már bűnné lesz.

IMA: Én érettem is munkálkodó Jézusom, légy velem minden kísértésemben, egész életemben. Ámen.

R: Jn 9, 39-41 E: 3 Móz 7, 22-38 HK: 7 É: 411

14
VASÁRNAP.
BÁLINT,
VALENTIN

„De aki az ajtón megy be, az a juhok pásztora.“ Jn 10, 2

Amikor ez az ige elhangzik, akkor Jézus önmagáról szól és mindazokról is, akik előtte és utána szabályszerűen lépnek be és ki az akolból. Isten teljesen kijelentette magát Jézusban, olyannyira, hogy emberi hasonlatok sokaságán át érthetjük meg, kivé vált, mit tett Isten emberi testben érettünk. Jézus tanításában sokszor olvasunk időszerű, a hétköznapi életből vett példákra. Itt is egy korabeli hasonlatról van szó. Az időszerű példa vagy hasonlat egy része Jézus emberi életének idején a pásztorok életéből volt vehető. A mai ember felfogása szerint talán kicsit már régiesnek, elavultnak tűnik ez a hasonlat. Istenhez csak Krisztuson át juthatunk. Istent az örökkévalóságban is a feltámadott és megdicsőült Úr Jézus Krisztusban szemléljük majd színről színre. Hitünknek ez épp olyan sarkalatos igazsága a kijelentés alapján, mint a másik, hogy Isten a szeretet.

IMA: Taníts Uram bennünket, hogy mindig tudjunk rád figyelni és a Te akaratod szerint cselekedni és élni. Ámen.

R: Jn 10, 1-5 E: 3 Móz 8 HK: 96 É: 155

15
HÉTFŐ.
KOLOS,
GEORGINA

„Én vagyok az ajtó: ha valaki rajtam át megy be, megtartatik, az bejár és kijár, és legelőre talál.“ Jn 10, 9

Jézus összehasonlítja magát a farizeusokkal, tekintélyét amazokéval, mivel a vakot kizárták a gyülekezetből. A Jézusért kizártaknak szól a biztatás: én vagyok az ajtó! A Jézus közösségéből ember nem rekeszthet ki és nem zárhatja be a lelki élet forrását. Ezt csak Jézus s az ő igéjének ereje teheti meg. De ő azért jött, hogy aki általa jár, az bemehessen és legelőt találjon. Nem az emberek szava és magatartása szerez biztosítékot a jövő felől, hanem Isten maga a Jézus által, mert a hívő ember független az emberektől s az emberi társaságoktól. A lélek felett nincs az embernek hatalma. A lélek világában ajtó csak a Krisztus lehet! Azért a Krisztussal való belső közösséget semmiféle földi hatalom meg nem szakítja. Ezért gyűjtheti ő az övéit egy gyülekezetbe, Egyházba össze. Itt Jézusnál kijárnak és bejárnak s legelőt találnak. Jézus maga nem csak az ajtó, hanem a legelő is. Ő a szép kies mező, ahol lelkünket megnyugtatja. Fogadjuk el ezt a legelőre hívó ajtót, akinek a közösségéből csak a magunk hitetlensége zárhat ki.

IMA: Vakoknak gyógyítója, éhezőknek táplálója, légy nekem ajtó az élet mezőire. Ámen.

R: Jn 10, 6-10 E: 3 Móz 9 HK: 26 É: XXIII

16
KEDD.
JULIANNA,
LILLA

„Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért.“ Jn 10, 11

Nagy vigasztalás rejlik mai igénkben is, mindazok számára, aki úgy érzik, hogy e világ szerint utolsó senkik, elhagyottak, akikért senki sem nyújtja ki kezét vagy még a kisujjukat sem érdemes megmozdítani. Jézus biztatása szerint nincs elhagyott, utolsó ember, csak eltévedt ember van. A világ hamar készen van az eltévelyedettek felett az ítélettel, akik saját vakságuk, merészségük miatt tévelyedtek el, vagy pedig biztonságérzetük csalta meg őket. Érdekes, hogy Jézus itt jónak mondja magát, holott a hízelkedőnek megtiltotta, hogy ezt mondja. Néhány sorral tovább majd olvashatjuk: „Én és az Atya egy vagyunk.“ Ő tehát pásztorokodásban a mennyei Atya jóságát osztja szét, ezért Ő a jó pásztor. Ismeri az övéit és látja, hogy milyen gyengék a különféle kísértésekben, kalandos vágyaikkal könnyen a tévelygés ösvényeire jutnak, ahol az elveszett bárány sorsára jutnak. Azért jött Jézus, hogy megmentse azokat, akik eltévelyedtek a nyájtól, a jó pásztor, ha nem lenne ilyen jó, nem keresné azokat, akik eltévedtek, akiket olyan nagyon megtévesztett az élet. Ha elveszettnek

érezzük magunkat, ne feledjük el, a jó pásztor érettünk is jött. Bűnbánó lélekkel meneküljünk keresztje alá.

IMA: „Ó segíts, Jézusom, őriző pásztorom, hogy ne jussak romlásra.“ Ámen.

R: Jn 10, 11-15 E: 3 Móz 10 HK: 44 É: 196

17
SZERDA•
DONÁT

**„Azért szeret engem az Atya, mert én odaadom az életemet, hogy aztán újra visszavegyem.“
Jn 10, 17**

Jézus a mai igében kinyilvánítja, hogy az emberi, farizeusi és a nélküle fenálló egyházi közösségek nem az ő akolja. Csak az az övé, amelybe általa jutnak be az isteni-lelki közösségbe, ahová általa léptek ki a halál világából. Csak az az egyetlen akol, ahol ő az egyetlen pásztor, aki a szétszéledéstől, újabb bűnös élettől megóvja és egybetartja az övéit. Ezt cselekszi, mert ez az Atya akarata. Az, hogy aki benne hisz, az el ne vesszen. Magatartásunknak egyetlen ára van, hogy életét letegye és ismét felvegye az ő akoljának népéért, melyet hit által gyűjt egybe, minden más „akolból“. Ezért is szereti őt az Atya, akinek üdvterve, hogy Fia a maga letett életével eleget tegyen minden bűnökért, hogy aztán ismét felvegye és a felvett életet megossa a benne hívőkkel. Vagyis a visszaszerzett életet mint az Atya ajándékát adja a maga juhainak – híveinek. Ezért mindazt, akit Krisztusban talál az Atya, azt mint sajátját, az ő Fiáért szereti. Ebben a szeretetben részesülni az ember legnagyobb kiváltsága.

IMA: Szívből köszönöm Uram, hogy Fiadért engem is szeretsz, hogy az általa nyert életben megtartsz engem is. Ámen.

R: Jn 10, 16-21 E: 3 Móz 11 HK: 123 É: 389

18
CSÜTÖRTÖK•
BERNADETT

„...Meddig tartasz még bizonytalanságban bennünket? Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk nyíltan!“ Jn 10, 24/b

Jézus a zsidók feltett kérdésére nem adhat más választ, minthogy utal előbbi bizonyágtételeire. Önmagáról küldetéséről, az Atyával való egyességéről hiába beszél, mert hallgatói, illetve képmutató zaklatói úgysem hisznek neki. A kérdést is csak azért vetik fel a bizonytalankodásra hivatkozva, mert újabb adatot kerestek, amivel Jézust megvádolhatnak még erőteljesebben. Mert ők azok, akik látván nem látnak, hallván nem hallanak. Hiszen Jézusról nemcsak igéje, hanem cselekedetei is bizonyágot tesznek, mert ezeket az Atya nevében, vagyis az Atya által neki adott hatalommal cselekszi. A zsidó népnek, mint Istennel szövetségben levő népnek kellene elsősorban felismerni a Jézus cselekedeteiben rejlő bizonyágtételt. A jó pásztorban fel kell, hogy ismerjék cselekedetei alapján, hogy az Isten küldötte Krisztus. Nekünk is talán könnyebb lenne elsorolni, mit nem hiszünk, mint azt, hogy mit hiszünk el Jézusról. Éppen azért, mert még a hitelenség vakságától nem szabadultunk meg. Legyünk hát teljes bizodalommal a mi Urunkhoz, Krisztushoz.

IMA: Uram, láttasd meg velem cselekedeteidnek isteni erejét és tanításodnak mennyei világosságát. Ámen.

R: Jn 10, 22-30 E: 3 Móz 12 HK: 31 É: 362

19
PÉNTEK•
ZSUZSANNA

„Ekkor ismét el akarták fogni, de ő kimenekült a kezük közül.“ Jn 10, 39

Ebben a mai igében arról olvasunk, hogy kétszer is rátámadnak Jézusra azzal a szándékkal, hogy megkövezzék. Jézus azonban rájuk tekint szelíd és ugyanakkor parancsoló tekintetével s a kezek sem mozdulnak, hogy végrehajtsák a gonosz szándékot. A megkövezés általi népitételt nem hajtják végre azért, mert Jézusnak hatalma van az élet felett. Nem vehetik el tőle az életet, mert Ő azt akkor teszi le, amikor akarja és amikor eljön annak ideje. Ezzel s más hasonló történetekkel, arról győz meg mindenkit, hogy a saját élete felett csak Ő rendelkezik. Tehát ennek a történetnek, az Ő keresztrefeszítése előtti elfogatása történetével szemben egészen más jellege van. Itt a felséges Úr Jézus önmagát védő hatalma nyilvánul meg, ott ugyanaz, de önmagát megüresítve, mindent tűrő alázatos szolga alakjában. Itt a halálos veszedelmet elhárító dicsőségben ott erőtlenségben, mint áldozati bárány. Mégis Jézus itt is ugyanaz. Isten örök tervéhez tartozott ez is, hogy nem halhatott meg ily módon, mert akkor csak Izrael Megváltója lehetett volna. A pogányos halálennel, a keresztrefeszítéssel a pogányok és mindnyájunk Megváltójává lett.

IMA: Igaz utadra taníts Uram, és tarts meg Fiad igaz tiszteletében. Ámen.

R: Jn 10, 31-42 E: 3 Móz 13, 1-28 HK: 40 É: 300

- 20
SZOMBAT•
ALADÁR,
ÁLMOS
- „Jézus szerette Mártát, ennek nővérét és Lázárt.“ Jn 11, 5**
- Jézus a bethániai három testvérnek sokszor hirdette az örökélet evangéliumát. Mikor hozzájuk a legnagyobb földi csapás, a halálos betegség látogatott el, Jézus híret veszi és elmegy hozzájuk, hogy fölkeltsse az „elaludt“ tanítványt. Ekkor jegyzi meg az evangélium a csodálatos hírt: Jézus szereti Mártát, testvérét és Lázárt. Ez a szeretet siet a bajbajutottak megsegítésére és vigasztalására. Boldog hajlék, melyet Jézus szeret. Áldott emberek, kikhez az ő szeretete eljut. Ezeknél az élet nyer diadalmat. Minket is szerethet Jézus. Hiszen a világot szerette ezért vállalta küldetését. Eljött, hogy ezt halálos szenvedésével megpecsételje és hogy az egész embervilág lássa meg benne az embert keblére ölelő szeretetet. Ezt a szeretetet meg lehet szerezni, el lehet benne merülni, mint a tengerben. Vagy meríteni lehet belőle, mint a forrásból. Csak egy szükséges hozzá: a jobb részt választani a földön kínálkozó javak közül. Azt, amit a rozsda és a moly meg nem emészthet. Ez a minket életre hívó szeretet.
- IMA: Uram add, hogy teljességgel szolgálhassalak Téged, és ezáltal is megtapasztaljam a végtelen jóságodat. Amen.
- R: Jn 11, 1-16 E: 3 Móz 13, 29-59 HK: 1 É: CXXXIV
- 21
BÖJT 1.
VASÁRNAPJA•
ELEONÓRA,
NORINA
- „Jézus ekkor ezt mondta neki: Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is él.“ Jn 11, 25**
- Jézus nem sietett a beteg Lázárhoz, de mikor meghalt, siet, hogy az „elaludtat“ felkeltsse. Most menjünk el, mondja Jézus, s örülök, hogy nem voltam ott. Tiérettetek, hogy higgyetek! Tudta Jézus, hogy a halál, bár az emberek szerint végső megsemmisülés, vagy bár legyen bármi a lényege, az Isten gyermekeinek nem árthat, mert a mennyei Atya szeretetében és az ő megváltásában maradunk. Jézus tudja, hogy isteni hatalma van, s most Lázár esete jelként adatott. Annak bizonyítására és a gyászolók megvigasztalására. Ő fel fogja Lázárt támasztani. Ezért biztatja a két nő testvért: „Én vagyok a feltámadás és az élet...“ Ezzel számúzi a kételyt, a félelmet is és a bánatot, ami a halál miatt van bennünk. Mi is örülhetünk, hogy a halál láttára Jézus minket is biztat egy nagyobb ténnyel. Istennek erejével, mely benne és általa lett tényé. A feltámadás benne van. És az élet is Ő maga. A halál többé nem vég, megsemmisülés. Utána még Jézus következik az élettámasztó erejével, mert a halált a maga testében is legyőzte.
- IMA: Felséges Istenünk, látván a Te dicsőségedet, add, hogy halljuk: én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is él! Amen.
- R: Jn 11, 17-32 E: 3 Móz 14, 1-32 HK: 57 É: 317
- 22
HÉTFŐ•
GERZSON,
ZÉTÉNY
- „Jézus így szólt: Vegyétek el a követ...“ Jn 11, 39/a**
- Jézuson erőt vesz, ha rövid időre is, míg a sírok között jár, a gyász és a szomorúság érzése. Osztozik a gyászoló testvérek bánatában és nem tudja visszatartani könnyeit. Annyira emberi itt Jézus, amilyen csak a Gecsemáné kertjében lesz mégegyszer, amikor könyörög: Múljkék el tőlem a pohár. A sírás segélykérés, de Jézus ezt, a többi emberi gyengeséggel együtt felveszi magára. A síró Jézus parancsol is a temetőben, hogy a követ vegyék le a sír szájáról. Ez emberi szempontból érthetetlennek tűnik, a jelenlevőknek pedig kegyeletsértést és vallási tisztátalanságot. De, ha Jézus mondja, akkor ez a halottak és élők közötti határfal ledöntését jelenti. Ő tudja, miért adja ezt a parancsot. A megnyitott sírnál Jézus hálát ad a mennyei Atyának, azért a győzelemért, amelyet aratni fog a bűnön és halálon. Van hatalma isteni erejénél fogva a holtat élővé tenni. Ő a mi sírjaink felett is megáll, nem számít ha a test bomlásnak indult, vagy már teljesen porrá lett, nem lehet akadály az Ő feltámasztó vagy új életet teremtő munkája előtt.
- IMA: Vedd el Uram szívem hitetlenségét, és erősíts meg engem hitemben. Amen.
- R: Jn 11, 33-44 E: 3 Móz 14, 33-57 HK: 45 É: 305
- 23
KEDD•
ALFRÉD,
MIRTILL
- „...Jobb nektek, hogy egyetlen ember haljon meg a népért, semhogy az egész nép elveszen.“ Jn 11, 50**
- Amit Kajafás mondott, ma is uralkodó irányelve a közösségi életünknek. Csak a tömeg a fontos, amiért a világ urai könnyen áldozatul dobják az egyes embert. Pedig minden egyén Isten külön drága kincse, melyet számon kér a vezetőktől. Kajafás a római birodalom összetörőjét várta a megígért Messiásban s azt hitte, hogy a népet azáltal menti meg a szolgaságtól és a

pusztulástól, ha Jézust elpusztítja. De Isten nagyobb, mint a főpap és Kajafás. Krisztusnak valóban azért kellett meghalnia, hogy megmentse a népet, de nem csak a zsidó népet, hanem minden népet a pusztulástól, az örök kárhozattól. A Lázár feltámasztása bizonyosság, hogy az ő halála által így szabadítja ki Isten gyermekeit a halálból s viszi be őket az Ő Atyjának országába.

IMA: Uram, Jézus légy áldott, hogy érettem is ömlött drága véred. Cselekedd, hogy én halálból egész életemmel neked szolgáljak. Ámen.

R: Jn 11, 45-52 E: 3 Móz 15 HK: 34 É: 168

24
SZERDA•
MÁTYÁS,
JÁZMIN,
EUNIKÉ

„Attól a naptól fogva egyetértettek abban, hogy megölik őt.“ Jn 11, 53

Jézus csodatetteivel kapcsolatban többször olvassuk a történet végén, hogy hittek benne az emberek. Így van ez most Lázár feltámasztása után is, csak hogy ez a csoda még nagyobb erővel ragadja meg ellenségeit, mivel ez ellen az írástudók sem tudnak kifogást emelni. Ép ezért még komolyabban keresik az erőszak alkalmazását és a papok tanácsa is latba veti ravasz bölcsességét, a törvény ismeretét, a rómaiak esetleges állásfoglalását, sőt Kajafás által próféta jövendölést is fel tudnak hozni gyilkos szándékuk helyességére azzal, hogy inkább egy ember haljon meg a nép helyett. Mai igénk meg is jegyzi, hogy Kajafás is abban az időben volt főpap, nem saját bölcsességéből, hanem akaratlanul prófétált arról, hogy Jézus nemcsak népéért hal meg hanem azért is, hogy egy közösségbe tömörítse Isten szétszórt gyermekeit. Tehát a tanács elhatározza, hogy Jézust meg kell ölni. Ez az ő emberi végzésük volt, s úgy gondolták politikai bölcsesség van ebben a nép érdekében. Valójában a papi fejedelmek is eszközök voltak Isten kezében s Jézus elleni döntésükkel az Ő megdicsőülését segítették elő.

IMA: Urunk, akkor is adj szívünkbe bizodalmat, amikor nem is értjük, életünkkel összefüggő intézkedéseidet. Ámen.

R: Jn 11, 53-57 E: 3 Móz 16 HK: 38 É: 255

25
CSÜTÖRTÖK•
GÉZA,
ALEXANDE

„Mert a szegények mindig veletek lesznek, de én nem leszek mindig veletek.“ Jn 12, 8

Jézusban szemléletesen is arra tanította meg a mindenkori benne hívőket Isten, hogy számára sokkal fontosabb, az ami a szívben van, mint ami a szájon. Fontosabb az igazán jóra törekvés, mint a megtévesztésből jót mutatás. Jézus arra is rámutat, hogy a vele való együttlét, a vele való rendezett kapcsolat mindennél fontosabb. Ő nem a szegények megsegítését akarja hátráltatni, hanem erőt és útmutatást akar adni földi munkatársainak, utasítást, vezetést az Ővele töltött idő alatt. Ezért nagyon fontos a szeretetmunka mellett a szeretemunkára való felkészülés ideje, és a Jézus által kedvelt odaajánlások ideje. Mária hálájában nem gondolt arra, hogy másra használja fel a drága kenetet, hanem a szeretett Mesternek, testvérét, Lázárt életre keltő, áldott orvosnak kedveskedjen, mutassa meg szeretetét. Az Úr Jézus most is várja, hogy ha nem is valami drága kenetet, de szívünket, ami neki értékesebb, adjuk át teljesen neki.

IMA: Uram segíts abban, hogy szívemet és teljes életemet átadhassam neked. Ámen.

R: Jn 12, 1-11 E: 3 Móz 17 HK: 53 É: 271

26
PÉNTEK•
EDINA

„...Áldott, aki az Úr nevében jön, az Izráel Királya.“ Jn 12, 13/b

Jézus Krisztus Isten nevében jött. Úgy kell Őt üdvözölni, mint a tanítványok, hálás és boldog készüléssel. Krisztus a mi életünk Királya kell, hogy legyen, annak kell Őt elismerni. Nem a földi dicsőség, a kereszt árnyéka vetődik útjára, amelyen a Golgota felé halad és nekünk oda kell elkísérni, látni a mi bűneink alatt megrozkodó alakját s tudni, hogy amint Lázárt kihozta az életre, úgy hoz ki minket is a bűn halálából.

IMA: Ó Jézus, add szívembe Te áldott lelkedet, hogy érthessem mindenben Te szent tetszésedet Ámen.

R: Jn 12, 12-19 E: 3 Móz 18 HK: 31 É: 289

27
SZOMBAT•
ÁKOS,
BÁTOR

„Bizony, bizony, mondom néktek: ha a búzaszem nem esik a földre, és nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz.” Jn 12, 24

Az élet és halál titka Krisztus életében oldódik meg számunkra. Csak az az élet, ami Krisztusból származik, csak az a halál, ami tőle elválaszt. A földi élet csak példázata annak az életnek, amelyet általa kaptunk akkor, amikor Ő meghal és elenyészik a búzaszem, hogy belőle új élet sarjadjon. A halál Krisztussal és általa elveszti minden erejét, mert Ő megtörte annak bilincseit, mikor felvette értünk azokat, hogy diadalt vegyen rajtuk. Így csak az élet igazi élet, amit övele élünk, amit ő szerzett és amire minket kiszabadított. Kie tehát a mi életünk, ha nem az övé? Kinek tartozunk mindennel, ha nem neki? Ezért el kell veszíteni a magunk életét, hogy az igazi életet megtalálhassuk. Boldog ember az, aki benne találja meg az életet és az igazságot.

IMA: Uram kérlek növeld a benned való bizodalمامat és hitemet! Ámen.

R: Jn 12, 20-26 E: 3 Móz 19 HK: 32 É: CV

28
BÖJT 2.
VASÁRNAPJA•
ELEMÉR

„Én pedig, ha felemeltetem a földről, magamhoz vonzok mindeneket.” Jn 12, 32

Amikor Jézus azt mondta, hogy felemeltetik a földről, akkor ennek a felemeltetésnek kettős értelmét látta. Az első az, hogy Őt keresztre fogják feszíteni. A második értelme pedig, hogy feltámad és felmegy a mennyekbe. Jézus ellenségei csak az elsőt értették meg. Ez esetben is annak a bizonyítékát látták, hogy Jézus nem lehet Krisztus, mert a Messiás nem végezheti életét a kereszten. A hívő ember vallja, hogy Jézus felemeltetésének mindkét értelme buzdít, ösztönöz és vonz. Az az irántunk való szeretet, mely Jézust a keresztre vitte, nemcsak meghat, hanem meghódít. Aki mindhalálig szeret, az a magáévá tett. Az, aki a halálon át olyan dicsőségbe jutott, mint az Atya jobbán ülő Krisztus, minden veszedelmen át tud vezetni.

IMA: Köszönöm Atyám, hogy a tied lehetek. Ámen.

R: Jn 12, 27-33 E: 3 Móz 20 HK: 42 É: XXV

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

BÁCSFEKETEHEGY

Egymás terhét hordozátok

Szeretetmunka Bácsfeketehegyen

Halász Renáta
Gyermekmisszió
munkatárs

Az elmúlt időszak mindannyiunk számára nagy változásokat hozott. Új életmódhoz, új „közösségi” élethez kellett szoknunk. Felnőttet és gyereket egyaránt megvisel ez a járványügyi helyzet. Hirtelen nem is tudjuk mi a bölcsőbb, ajtót nyitni vagy bezárkózni.

Ebben az új helyzetben még jobban szükségünk van az Úr vezetésére, hisz Ő az, aki tudja a következő napot, hetet, hónapokat. Hálás a szívem, amiért életem ideje Isten kezében van, az Ő kegyelme és szeretete tartja fenn ezt a világot. Nehéz szívvel hagytuk abba a vasárnapi iskola vezetését Bácsfeketehegyen, a gyermekekkel való találkozást, hisz az iskola is távoktatásra fordult. Hirtelen nem tudtuk, mi lesz most az Istennek való szolgálat, hogyan tudjuk tovább tanítani a gyermekeket, fiatalokat. Mi is, mint legtöbben áálltunk a internetes találkozásokra, képernyőn láttuk és hallottuk egymást. A munka folytatódott, más formában.

Isten új kapukat nyitott. Megtanított minket, hogy mindazt, amit eddig tanítottunk Isten szeretetéről, gondoskodásáról, azt most gyakorlatban is éljük meg. Egyik testvér az Úrban így mondta: Jézus az egyik kezében az Igét adja, a lelki kenyeret, másik kezében a testi kenyeret. Békességünk lett afelől, hogy elfogadjuk az adományokat, melyek belföldről és külföldről érkeztek. Isten segítségével élelmiszer, higiénia csomagokat és ruhákat, cipőket tudtunk szétosztani Bácsfeketehegyen a Gyermekmisszió szervezésében. Összesen 50 családnak és 30 idős embernek tudtunk többször is segíteni Bácsfeketehegyen. Úgy éreztük, mi csak egy kapocs vagyunk, akiken keresztül Isten megtudja ajándékozni a szűkülködőt. Több idős

embert, családot látogattunk meg. Jó volt leülni, beszélgetni, meghallgatni a nehézségeiket, örömeiket: családról, gyerekekről, hitről, munkáról beszélgetni. Hálás a szívem, amiért lehetőségünk volt nem csak szóval szeretni, hanem tettel is! „Szeretteim, ne szóval szeressünk, ne is nyelvvel, hanem cselekedettel és valóságosan.” (1Jn 3,18) „Ha egy férfi- vagy nőtestvérünknek nincs ruhája, és nincs meg a mindennapi kenyere, valaki pedig ezt mondja nekik közületek: Menjetek el békességgel, melegedjétek meg, és lakjatok jól, de nem adjátok meg nekik, amire a testnek szüksége van, mit használ az? Ugyanígy a hit is, ha cselekedetei nincsenek, halott önmagában.” (Jakab 2, 15-17) Most a gyakorlati segítség, vigasztalás, bátorítás ideje van, amikor még jobban érezzük egymás, szeretteink, barátaink hiányát, távolságát.

Imádságos szívvel hordozzuk egymást, hogy a mai helyzetben továbbra is érezzük a mi hatalmas Urunk szeretetét és gondoskodását, aki „megélhetésünkre mindent bőségesen megad nekünk.” (1Tim. 6,17). Rajtunk áll, hogyan osszuk, hogyan gazdálkodunk vele. Legyünk hálásak mindenért és igyekezzünk nyitott szemmel élni, járni, meglátni, hol tudunk segítség lenni.

Köszönünk minden jókedvű adakozót, akik bármilyen formában segítik a Gyermekmisszió szolgálatát. Időt, energiát igényel minden gyűjtés, szállítás, pakolás, bevásárlás, látogatás, köszönünk minden kedves embert, aki ezekben a szolgálatokban segített. Isten áldja meg mindenkinek a jószívűségét és segítségét! Az Úr közel van az Őt keresőkhöz!

MARADÉK

Szerémségbe is eljutottak a mentő macik

Készítette:
Kovács Hargita
óvónő

Maradékon a református óvodába járó gyerekek nagy örömmel vették kézhez a játék macikat, melyeket a Magyar Református Szeretetszolgálat által megváltozott munkaképességű emberek varrtak jó szívvvel. A gyerekekkel alkalom nyílt beszélgetni a sérült emberekről és arról, hogy mindenkinek más-más képességei vannak, de mindenki egyformán értékes. A macik egyszerű, kis ajándéknak tűnhetnek, de a gyerekek (még akkor is, ha nem ez volt az egyetlen ajándékuk az idén) nagy megfeszítéssel játszottak két napig az óvodában velük, aztán pedig otthon a testvérekkel.

A nyékincai magyar anyanyelvápolásra járó gyermekek is még új év előtt megkapták a holland cipősdoboz ajándékokat illetve a játék macikat. A felsősök olyan szándékkal fogadták el a játékot, hogy tovább fogják adni olyan gyermekeknek, akik szegényes körülmények között élnek, s a macinak biztos nagyon megörülnek.

Óvoda Maradékon

A Maradéki Református Magyar Óvoda, több, mint egy hónap szünetelés után újra kinyitotta kapuját a falu legkisebbjeinek. 2014 óta a gyülekezeti terem ad helyet a délelőtti játszásra és foglalkozásra, viszont az épülőben lévő vadonatúj óvoda reménye ebben az iskolaévben sok gyermeket csalogat ebbe az intézménybe. Várólistán várakoznak a szülők, hogy beadhassák a református óvodába a kicsinyeiket, mivel sajnos a mostani terem nem megfelelő több kicsi befogadására. A gyermekek legnagyobb része nem beszél magyarul, itt viszont reménység szerint rövidebb-hosszabb idő után legalább megszólal. Pont ez a cél vezérli még a nem magyar szülőket is, hogy ránk bízzák csemetéiket. A beszédet rengeteg mozgással és sok ismétléssel fejlesztjük. Ülve verset mondani senki sem szeret, de ha a kezünket felváltva kell mozgatnunk, az már izgalmasabb, ahogy az is, ha épp egy lábon kell odaugrani ahhoz az állathoz, amit a többiek mondanak.

Felekezeti hovatartozástól függetlenül fogadjuk be őket, de nyilvánvalóan a hittan nagyon fontos része az óvodai életünknek. Nagy kihívás a lelkészünknek és a segédlelkészünknek úgy érthetővé tenni a bibliai üzenetet, hogy a legegyszerűbb magyar szavak is néha kihívást jelentenek az apróságoknak. Jézus viszont szeret minden gyermeket, s ezt a mi óvodásaink is tudják már, sőt hangosan zengik, amikor csak alkalmuk van rá.

Vidám pillanatok: a segédlelkészünk első hittanóráján a teremtésről volt szó, és egy zárt dobozban(teremtett világgal benne) egy égőt helyezett el, melyet felkapcsolt amikor Isten megteremtette a világot. Mikor az apuka otthon kérdezte, hogy mit tanultak ma Istenről, azt válaszolta a nebuló: "Azt, amikor Isten azt mondta, hogy kapcsoljuk fel a lámpát".

GONDOLATÉBRESZTŐ

Anyanyelvünk

Dr. Szabó Katalin
főmuzeológus
Semmelweis Orvostörténeti Múzeum

Nem tudhatjuk, mit mondana a ma beszélt nyelvünkről Arany János, de minden bizonnyal összevonná szemöldökét, ha hallaná, hogy időnként milyen mostohán bánunk „édes anyanyelvünkkel”. Ő már 1861-ben úgy gondolta, hogy „ami most csupa lustaságból, hebehurgyaságból s a magyar nyelvérzék ide s tova tökéletes kihalásából történik, az rettenetes”. Aranynak ez a fél mondata is olyan tükröt tart elénk, amibe ha belenézünk, el kellene borzadnunk magunktól. Nem azt látjuk-e, amint hebehurgyán, lustán, igénytelenül, tiporjuk Isten egyik legcsodálatosabb ajándékát, az anyanyelvünket? Nem azt látjuk-e, hogy nemtörődomségből, divatból, közömbösségből nem vesszük magunknak a fáradságot, hogy megtiszteljük saját magunkat, lehajoljunk és felemeljük nemzeti identitásunk egyik legmarkánsabb, legkézzelfoghatóbb zálogát, a magyar nyelvet? Reményik Sándornál érzékletesebben, talán senki nem fejezte ki, mi is jelenthet számunkra kisebbségi sorban az anyanyelvünk: „Vigyázzatok ma jól, mikor beszéltek, / És áhítattal ejtsétek a szót, / A nyelv ma néktek végső menedéktek, / A nyelv ma tündérvár és katakomba, / Vigyázzatok ma jól, mikor beszéltek! // E drága nyelvet porrá ne törjétek, / Ne nyúljon hozzá avatatlanul / Senki: ne szaggassátok szirmaikat / A rózsafának, mely hóban virul. / Úgy beszéljen ma ki-ki magyarul, / Mintha imádkozna, / Mintha aranyat, tömjént, myrrhát hozna! // És aki költő, az legyen király, / És pap, és próféta és soha más, / Nem illik daróc főpapi talárhoz, / S királyi nyelvhez koldus-dadogás. // Vigyázzatok ma jól, mikor beszéltek, / Vigyázzatok: a nyelv ma szent kehely, / Ki borát issza: Élet borát issza, / Előre néz s csak néha-néha vissza -, / S a kelyhet többé nem engedi el!”

Nekünk, reformátusoknak különösen nagy felelősségünk van az anyanyelv kérdésében, ha hűek akarunk lenni református múltunkhoz, református elődeinkhez. Vagy nem a reformáció hőseinek köszönheti a kereszténység azt, hogy Isten ígéje, immáron évszázadok óta anyanyelven szól a hívekhez, hogy nemzeti nyelven imádkozunk, énekelünk? A reformáció eme vívmánya kulturális forradalmat és gyökeres átalakulást hozott Európában. A különböző nemzetek irodalmi nyelvének kialakulása a reformáció korabeli Bibliafordításokon nyugszik, így nálunk is a Károli által beszélt nyelvjárás vált később az irodalmi nyelvi norma alapjává. A reformáció járult hozzá, hogy különböző népek nemzeti identitása, nemzeti kultúrája létjogosultságot nyerjen és megerősödjön.

Az ENSZ 1999-ben nyilvánította február 21-ét nemzetközi anyanyelvi nappá, mi magyarok a magyar nyelv napját november 23-án ünnepeljük. Magyar anyanyelvünknek a 2008-ban Sárospatakon, közelebről Széphalmon megnyílt Magyar Nyelv Múzeumában gyűjtötték egybe tárgyi és szellemi emlékeit, mutatják be jelenét és fürkészik reménybeli jövőjét.

A múltban elődeink a magyar nyelv érdekében megtették, amit lehetett. Rajtunk is áll, hogy ennek a nyelvnek legyen jövője. Rajtunk áll, hogy észrevegyük a hóban viruló rózsát, rajtunk áll, hogy tisztán megőrizzük ezt a végső menedéket. S Reményiknél maradva, rajtunk áll, hogy éltetjük-e református elődeink szellemét, gondolunk-e a hajdan volt fordítóra, Károli Gáspárra, mikor a könyvet forgatjuk, mert „Az, kinek szellemét ma körülálljuk, / A Legnagyobbak fordítója volt, / A Kijelentés ős-betűire / Alázatos nagy gonddal ráhajolt. / Látom: előtte türelem-szövétnék, / Körül a munka nehéz árnyai: / Az Igének keres magyar igéket. / Látom, hogy küzd: az érdes szittya nyelv / Megcsendíti-e Isten szép szavát? / És látom: győz, érdes beszédinek / Szálló századok adnak patinát. / Ó, be nagyon kötve van Jézusához, / Félig ő viszi, félig Jézus őt. / Mígnem Vizsolyban végül megpihennek, / Együtt érve el egy honi tetőt. / Amíg mennek, a kemény fordítónak / Tán verejtéke, tán vére is hull, / De türelmén és alázatán által / Az örök Isten beszél - magyarul.”

Nagy felelősség a múltba nézni, komoly kötelezettség olyasmint birtokolni, amit át kell adnunk az elkövetkező generációknak, nagy felelősség az anyanyelv. Felelősség ez ránk nézve is, a példamutatás felelőssége.

INTERJÚ

Halász Dániel
lelkipásztor**Beszélgetés Menyhárt Istvánnal, aki a Kárpátaljai Református Egyház lelkipásztora.**

Menyhárt István a Kárpátaljai Református Egyház lelkésze. Kárpátalján Szernyén született egy háromgyermekes család harmadik fiúgyermekéként, teológiai tanulmányait Sárospatakon végezte, egy év németországi szociális munka és nyelvtanulmányok után Kárpátaljára tért vissza gyülekezeti lelkipásztori szolgálatra. Feleségével, Andreával, aki tanítónő, két gyermeket nevelnek, a négyéves Istvánt és a kétéves Zsuzsannát. Mezőváriban szolgál egy háromezer lélekszámú magyar faluban, ahol a reformátusok száma meghaladja a kétezret. A nagy lélekszámú gyülekezetben különféle szolgálatokat teljesít a református gyülekezet. A hitélet gyakorlása mellett komoly magyar nemzeti és kulturális összetartás valamint többretű szociális tevékenység folyik, mely szolgálatokat Zán Fábián Sándorral együtt a KRE Püspökével, a mezővári gyülekezet vezetőlelkészével szerveznek és valósítanak meg.

Ukrajnáról, olvasni és hallani lehet többször a sajtóban. A magyarok életét igyekeznek megkeseríteni bizonyos törvényekkel, ráadásul most elég nagy gazdasági válság sújtja az országot a koronavírus miatt. Véleményed szerint milyen az élet Kárpátalján? Milyen nehézségekkel küzdötök és milyen örömeitek vannak a szolgálatban?

Ukrajnában is, mint a világ számos országában, jelentősen megváltozott az élet az elmúlt évekhez képest. Kárpátalján születtem, itt nőttem fel, magyarországi tanulmányaim alatt is figyelemmel kísértem az ország helyzetét, Isten kegyelméből tíz éve itthon szolgálom lelkészként s mindez idő alatt láttam, látom, hogy az egyszerű átlagemberek élete miként nehezedik el. Országunk sok gonddal küszködik, a nehéz gazdasági helyzet, a magas munkanélküliség, a sok sebből vérző szociális háló, megélhetés, egészségügy, oktatás, nyugdíjrendszer kevés biztonságérzetet ad az itt élőknek. Ezekben sohasem jeleskedtünk az elmúlt harminc esztendőben, de az utóbbi időkben folyamatos leépülést tapasztalunk. Az itt élő magyarság nagy része külföldön keresi a kenyerét. Ez egy remek lehetőség a túlélésre, de az itteni közösség ezáltal nagyon megfogyatkozott és meggyengült. A munkaképes fiatalok, családotól indulnak el idegenbe, egy jobb élet reményében. Sok esetben csak az idősek maradnak itthon, közeli támasz nélkül, vagy a nehezebb körülmények között élők, akiknek arra sincs lehetőségük, hogy újat kezdjenek, vagy a „lecsúszott” családok, akik több segítséget és támaszt igényelnek. Az értelmiség nagyobb része külföldön él, a fiatal diplomások pedig nagyon minimális számban érkeznek vissza Kárpátaljára, így folyamatos munkaerőhiánnyal küzdenek az iskolák, óvodák, egészségügyi intézmények valamint a különféle szakmák. A koronavírus-járvány csak fokozta ezeket a problémákat, ellehetetlenítve sokak helyzetét, mint a világ számos más országában. Az utóbbi időben egyre nagyobb hangsúlyt fektetnek Ukrajnában a nemzeti öntudatra. Az Oroszországgal való konfliktus ezt erősíti meg. A nyelvtörvény bevezetése, rákényszeríti a kisebbségekre az ország államnyelvének a használatát. A magántársalgás és az egyházi szolgálatok nyelvhasználatát kivéve mindenütt ukránul kell majd megszólalni, ez vonatkozik az oktatásra is, a felsőbb osztályokban, a közép és felsőfokú oktatásban szeretnék az államnyelvet érvényesíteni. Ez természetesen nagyon érzékenyen érint bennünket. Hiszen vannak oktatási intézményeink, óvodáktól főiskoláig, a kulturális intézményekről nem is beszélve. Hogyan tovább? Igazából senki sem tudja. Az Úristen ezek által a helyzetek által formálja a türelmünket, kitartásunkat, állhatatosságunkat, és ezáltal tanít bennünket alázatra.

Mindezek mellett, azokkal együtt, akik ragaszkodnak a szülőföldhöz, boldogan mondom, hogy az élet Kárpátalján jó. Nem könnyű, de jó. Van közösség. A bajban van összetartás. Nincs mindenben egység, de ez a föld olyan hosszú ideje hordoz el békességben sokféle nemzetet. A Kárpátok falán

innen évtizedek óta sokféle anyanyelv muzsikálja édes zenéjét, büszkén, de mégis elfogadással, a kisebbségi lét nyűgét és áldásait hálával elhordozva. Most is azért könyörögve, hogy a világ indulata ne zavarja meg köztünk a békét és a szeretet győzze le a gyűlölködést.

Miért választottad a lelkipásztori hivatást?

Az Úr Jézus 2005-ben hívott el a lelkipásztori szolgálatra. Hiszem, hogy Ő választott engem és úgy alakította az életemet, hogy kedves legyen számomra ez a hivatás. Kisgyermek koromtól kezdve Isten közelében voltam. A családi házunk a templom mellett van, nagyon sok istentiszteletre, bibliaóra vittek magukkal a szüleim és nagymamám. Már az én gyermekkoromban lehetett hittanra járni és ifjúsági alkalmakra. Érdekelt az Ige és a hit ezért választottam középiskolámul a Nagydobronyi Református Gimnáziumot. Sokat köszönhetek a gimnázium komoly hitbeli neveltetésének, szigorának, magas tanulmányi követelményeinek, a legjobb tantestületnek és erős diákközösségének. Itt erősödtem meg hitemben és kaptam az elhívásomat a lelkipásztori szolgálatra. Emberileg sok szép dolgot láttam az előttem szolgáló lelkészek életén. Mind hívő pásztor volt, akik szívvel lélekkel végezték a szolgálatot és szerették a nyájat. Különös körültekintéssel gondoskodtak az övéikről és ez tetszett nekem is, megfogalmazódott bennem, hogy én is ilyen hivatást szeretnék. Jó példák jártak előttem és így a lelkészkép hamar kirajzolódott bennem. A sárospataki tanulmányaim alatt arra törekedtem, hogy ez meg is valósuljon. A hitemhez igyekeztem tudást gyarapítani, hogy felkészülten álljak életem szolgálatába. Hálás vagyok a Sárospataki Református Teológiai Akadémia tanári karáért, akik elhívásomban megerősítettek és támogattak, felkészítettek a szolgálatra. Mindezeket az emberi tényezőket átélve áldom az Urat, aki mindeddig eljuttatott engem és megengedte azt a keveseknek megadatott kiváltságot, hogy az legyen a munkám, a hivatásom, amit szeretek tenni. Helytállni Isten és a felebarát szolgálatában.

Miért mentél vissza Kárpátaljára? Hiszen egy ilyen országba, mely Európa egyik legkorruptabb és legszegényebb országa, nem mindenki kívánczik, hogy éljen.

Hogy miért jöttem vissza Kárpátaljára? Nem volt ez akkor annyira tudatos döntés. A teológiai tanulmányaim alatt sok barátot szereztem az anyaországban, nagy hatással volt rám az ott eltöltött hat év. Lett is volna lehetőségem Magyarországon maradni, több ajánlatot kaptam. De az ötödik év végén az akkori kárpátaljai egyházi vezetés visszarendelt Kárpátaljára. Ez nekem nem esett zokon, mivel én nem törekedtem arra, hogy az Anyaországban maradjak. Isten vezetését láttam feletteseim döntésében és elfogadtam a hazahívást. Az már egy másik kérdés, hogy tíz év után miért maradok még mindig itthon, látva ennek az országnak sok nyomorúságát és a felettünk eljáró nehéz időköt. Erre az a válaszom, hogy Jézus szolgálatára szántam az életemet. Nem arra, hogy meggazdagodjak, hogy mindig kényelemben éljek, hogy mindig a jobb és jobb után vágyakozzak és arra törekedjek, hogy minél biztosabb emberi egzisztenciát szerezzek magamnak. Hiszem, hogy Ő vezetett ide, egy csodálatos megbízatást adott nekem, hogy legeltessem az ő bárányait, gondoljam az ő nyáját. Hol tudnám ezt jobban végezni, ha nem itthon, ismerve a nyáját, akiknek ismerem az életét, indulatát, szándékait, gondolkozását, tempóját és mindenét, mert egyek vagyunk, kárpátaljai magyarok. Itt van rám szükség, a családomban, a szülőfalumban, Mezőváriban, a szolgálati helyemen. Böven van tennivaló. A lelkészi szolgálat ezért csodálatos, mert olyan változatos, mint talán egy hivatás sem a világon. Ha tudományban szeretnék elmélyülni, megtehetem, vagy éppen a tanításban, lelkigondozásban, szociális segítségnyújtásban, diakóniában, fizikai vagy lelki építkezésben, hivatalvezetésben, különböző rendezvények szervezésében és lebonyolításában, cigánymisszióban, ifjúsági munkában, vagy gyermekmunkában, de ha az idősökhöz vagy betegekhez akadna kedvem, velük is foglalkozhatok. Mindezek a szolgálatok a Kárpátaljai Református Egyházban jól kiépült struktúrában, számos intézményben működnek. És még mindig igaz Jézus megállapítása Kárpátaljára is, hogy az aratnivaló sok, de a munkás oly kevés. Az Úristen ide jelölte ki a helyemet, amit addig szeretnék betölteni, amíg a jelenlétem építő és hasznos. Ő pedig gondoskodik arról, hogy az övéinek minden szükséges megadassék bőségesen.

A püspök mellett szolgálsz, sok mindent látsz. Mindezek után, mégis hogyan látod az ottani református egyház jövőjét?

Tíz éve szolgálok Mezőváriban, a KRE Püspöke, Zán Fábián Sándor mellett. Egy évet segéd-, két évet beosztott lelkészként, majd a gyülekezet megválasztott második lelkészének. Hálás vagyok az itt eltöltött tíz évért, a Püspök úrért, akitől nagyon sokat tanulhattam, a gyülekezet pásztorolásáról, példa előttem szociális érzékenysége, meglátásai, emberi kapcsolatainak ápolása, kitartása, hűsége, Isten és az ember iránti szeretete és az alázata. Hálás vagyok a gyülekezetért, akik között kiformalódhat bennem a lelkipásztor. Akik szeretnek és elviselnek minden hibámmal emberi tökéletlenségemmel együtt, befogadtak, kitartóan imádkoznak értem, támogatnak és minden földi szükségleteimet elhordozzák. Hálás vagyok a családomért, feleségemért, aki szolgálatomban mellettem áll és a szó legnemesebb értelmében „hűséges segítőtárs”. A gyülekezetnek, úgy ahogyan szüksége van lelkipásztorra, úgy szüksége van a tiszteletes asszonyra is. Ő különös érzékenységgel bánik a gyermekekkel, az asszonyokkal, olyan dolgokra lát rá, amit én férfiként nem látok meg. S úgy tud nőként kezelni bizonyos helyzeteket, amint én nem. A kétezer fős gyülekezetben bőven van szolgálat mindkettőnk, sőt sokunk számára. A mindennapos gyülekezeti élet mellett, községünkben működik egy magyar református óvoda, a Tündérgert, egy református cigányóvoda, az Immánuel Óvoda, egy nappali foglalkoztató és felzárkóztató központ a fogyatékkal élő gyermekek és fiatalok számára, ez a Nefelejcs Rehabilitációs Központ, van egy önkéntes alapon működő egyházi tűzoltóságunk, házi beteggondozó szolgálatunk, egy tehetséggondozó és magyar hagyományokat őrző központunk a Nemzetház, ami szintén egyházi vezetésű. Mindezen intézményekben fő hangsúlyt kap a hitben való nevelés, a Krisztusról való bizonyosságtétel. A hétköznapijaink ezekben a szolgálatokban nem telnek tétlenül. Istené a hála és a dicsőség, hogy mindezeket megadja nekünk, ezekben a szolgálatokban használ bennünket. Bizakodunk, hogy a jövőben is Ő fogja maréknyi népét megőrizni itt a Kárpátok karéjzta kis hazában. Mi nem tudjuk mit hoz a jövő, de azt tudjuk és bátran valljuk, hogy Jézus Krisztus a világ egyedüli és mindenható Ura. Népét Ő hívta el és tartja meg az utolsó időkig. Mi az Ő nyájához tartozunk és valljuk, hogy a megtartásunk egyedül őbenne van.

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház
Főszerkesztő: Halász Béla lelkipásztor – püspök, Hertelendyfalva
Trg Vojvodjanske Brigade 2., 26000 Pancsova-Vojlovica
Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér
e-mail: reformatuselet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508

Lektor: Sándor Panna

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila
Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.

Lapzárta minden hónap 15-én.

Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.

Nyomtatva: Forum-Újvidék

Megjelenik 820 példányban

Fotó: Martinek Imre

